

БИОГРАФИЯ

ЖЕЛЮ МИТЕВ ЖЕЛЕВ

Лично:

Роден на 3 март 1935 г. в село Веселиново, Югоизточна България, близо до гр. Шумен. Женен. Едно дете.

Професионална кариера и квалификация:

- 1958 г. Завършва висше образование в Софийски университет "Св. Климент Охридски", специалност "Философия"
- 1961-1964 г. Редовен аспирант в СУ "Климент Охридски". Член на БКП. В края на аспирантурата му е отказана публична защита на кандидатска дисертация на тема: "Философското определение на материята и съвременното естествознание". През 2010 г. тя е издадена като самостоятелна книга в рамките на програма „Президентска библиотека“ на фондация „Д-р Желю Желев“
- 1964 – 1972 г. Изключен от партията и прогонен от София. Принуден да живее в провинцията заради критика на Лениновото определение на материята в кандидатската му дисертация.
- 1967 г. Завършва своята книга "Тоталитарната държава", която успява да издаде едва през 1982 г. под заглавието "Фашизмът". Почти веднага книгата е забранена и спряна от разпространение. След 1989 г. тя заема своето достойно място и е публикувана на над 10 езика.
- 1972-1974 г. Работи в Института по художествена самодейност, София. Подготвя се за защита на втора кандидатска

дисертация на тема: “Модалните категории”.

- 1974 г. Защитава степента “Доктор по философия”.
- 1975 – 1989 г. Старши научен сътрудник в Института по култура.
- 1987 г. С монографията си “Релационна теория за личността” защитава степента “Доктор на философските науки”.

Политическа кариера:

- 1988 г. Основен инициатор и съосновател на Клуба за гласност и преустройство – повод за нови репресивни мерки срещу него.
- 1989 г. Уволнен от Института по Култура за дисидентската си дейност.
- 7 дек.1989 г. Основава заедно с други дисиденти Съюза на демократичните сили (съюз на всички опозиционни партии и движения). Избран е за председател на Координационния съвет на СДС.
- Юни 1990 г. Избран е за председател на Парламентарната група на СДС във Великото Народно Събрание.
- 1 август 1990 г. Избран от Великото Народно Събрание за Президент на Република България.
- 19 януари 1992 г. Преизбран за Президент на Републиката, пряко от народа, съгласно новата Конституция на страната.
- 18 октомври 1994 г. Избран за патрон на Либералния интернационал, Конгрес на ЛИ в Рейкявик, Исландия.
- От януари 1997 г. Президент на Фондация “Д-р Желю Желев”
- Март 1997 г. Избран за почетен председател на партия “Либерално-демократична алтернатива”
- От май 2001 г. Член основател и Президент на Балканския политически Клуб.
- 2004 г. Преизбран за Президент на Балканския политически клуб.
- Юли 2004 г. Специален пратеник по конфликта в Южна Осетия на председателя на ОССЕ г-н Соломон Паси
- 2005 г. Приет за член на Световната академия за наука и изкуство;

- 2010 г. Специален пратеник на президента Георги Първанов на XIII-та среща на върха на Международната организация на франкофонията.
- 2011 г. Специален пратеник на министъра на външните Работи, г-н Николай Младенов, в Тунизийската република.

Публикации:

“Самодейното изкуство в условията на научно-техническата революция” /1976г./, “Модалните категории” /1978г./, “Физическата култура и спорта в урбанизираното общество” /1979г./, “Фашизмът”/1982г. и 1990г./, “Човекът и неговите личности” /1991г./, “Релационна теория за личността” /1993г./, “Интелигенция и политика. Статии, есета, речи, интервюта” /1995г./, “Реалното физическо пространство” /1996г./, “Новата външна политика на България и НАТО” /1995г./, “Обръщения на президента към народа и парламента” /1996г./; “В голямата политика” /1998 г./, “Политически речи 1962-2002 г.” /2003 г./ “Интервюта, януари 1989 г.- септември 2000 г.” (2004 г.); “Въпреки всичко” (2005 г.); „Въпреки всичко“ (второ допълнено издание) 2010 г.; „Тоталитарните близнаци“, юбилейно издание по повод на 30 годишнината от първата публикация на „Фашизмът“ (2012 г.).

Награди и отличия:

доктор хонорис кауза на: Грейсланд колидж в щата Айова, САЩ /1992г./; Университета в гр.Мейн - САЩ /1993г./; Университета в Тел Авив /1993г./; Университета Хатджеттепе в Анкара /1994г./; Университета в Сеул /1995г./; Университета Модерна в Лисабон /1995г./, Американския университет в Благоевград /1996г./ Славянския университет в Баку, Азербайджан /2002 г./; Югозападен университет “Неофит Рилски” – Благоевград (2004 г.), на университет “Св.Св. Кирил и Методии” – гр. Велико Търново (8 декември 2005 г.).

Той е носител на наградата “Катерина Медичи”, присъдена му от Международната Академия “Медичи” /1991г./, на международната награда с медал “За заслуги към Европа” /1993 г./ и на наградата “Преход”, разделена с Ицхак Рабин, връчена в Кранс Монтана /1996г./.

На 7 март 2005 г. е награден с най-високото отличие на Република България – орден “Стара планина”, I-ва степен ,с лента.

С декрет на президента на Република Македония от 21.12.2009 г. е награден с орден „8-ми септември“.

Отличието е връчено на официална церемония, състояла се в Скопие, на 15 януари 2010 г.

Езици: руски, френски, английски